

Със „Знаците на Любовта”

Зимен февруари, а в читалището е светло и топло,
в навечерието на най- опияняващия любовен ден.

Залата се пръска по шевовете си, опитвайки се да побере всички желаещи да присъстват. Тук са дамите от Камерния хор към читалището, вокалната група към Пенсионерския клуб, ученици и учители от Професионална агротехническа гимназия „Н.Й.Вапцаров” и Професионална гимназия по облекло „Елисавета Багряна”, СОУ „Васил Левски”, и много граждани...

Заедно сме тази вечер, за да споделим на чаша вино „Знаците на Любовта” – стихове, песни, снимки.

Валентинките, „влюбените”, декоративни дръвчета и картичките, които огряха и усмигнаха цялата зала, бяха изработени в работилничката „Имам си идея”. В продължение на две седмици в библиотеката идваха деца – участници в различните формации в Школата по изкуствата и спорта към читалището. Споделяхме идеи, рисувахме, изрязвахме, за да сътворим заедно красотата, в която се потопи залата на нашата среща.

Бяха изложени и картички, изработени от Цветан Веселинов от село Габаре. Негови произведения ще излагаме винаги, когато имаме възможност, на всяко наше събитие, защото искаме поне малко да го зарадваме. Цветан е на 39 години, живее в село Габаре, завършил е Техникума в Габаре. За съжаление обаче има много здравословни проблеми. Той е с трета група инвалидност, но не се предава. Изработва картички, рисува. С голямо притеснение донесе някои от произведенията си и ги

предостави за изложбата. На символични цени много от гостите си закупиха от тях, за да помогнем всички заедно на Цветан, който има желание – да може само да си купува материали за творбите си, защото за операция за сега не мечтае.

Споделени нежни думи,известни мелодии, любими песни...

Госпожа Василка Цачева – филолог, позната на поколения белослатинчани, като станала вече традиция, сложи начало на срещата – със стихотворение на древната Сафо. И след това нямаше спиране – поезия и песен се редуваха, усмивки се срещаха.

Докоснати от „Любовта,без която не можем” и глътка червено вино, чухме и Шекспир чрез Людмила Бенчева, и Недялко Йорданов, Михаил Белчев, Лиана Даскалова, Станка Пенчева..., и ученичката от Гимназията – Александра

Евтимова със собствен разказ... Млади гласове, трептейки от вълнение, емоции и малко притеснение, напълно естествено, когато четеш любовна лирика за пръв път пред публика.

И гласове..., мъдри,натежали от зрялост и нежност. Теменуга Станчева, Маргарита Симеонова, Цвета Стефанова, Труфка Жекова...

И звън на китари - съпровод от Иван Илиев, преподавател по китара в Школата към читалището и ученика му Николай Попов.

За другия знак на Любовта – снимките и картичките имаше обявен конкурс, но за съжаление – само един участник, Костадина Монева, която наскоро със своя съпруг празнува златна сватба. Дай, Боже, всекиму! Бутилка червено вино и пожелания за платинена сватба получи чаровната и всеотдайна председателка на Пенсионерския клуб в Бяла Слатина.

Сигурно има хиляди начина да кажеш на своята любима или любим: „Обичам те!”. Днес влюбени се качват на самолет и изписват тези думи на небето. Други наемат билборд на голям булевард. Има делови мъже, които просто купуват бижу, има практични жени, които държат да го чуват всеки ден по телефона. Човек може да го каже в телевизионно шоу, да изпрати цветя с малка картичка към тях. Всичко това зависи от страстта,темперамента и привързаността на влюбения. Но каквито и да са знаците на Любовта, важното е да я имаме всеки ден. Защото както изпяхме всички заедно с Маргарита Симеонова: „Ако до всяко добро същество застане поне още едно, тогава ще почне такъв живот, че само си викам дано.”

Дано!!!

Валентина Бобойчева